

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

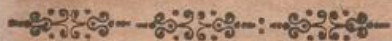
Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. I. Qualiter omnes Religiones Mendicantes, & non Mendicantes
sibimetipsis iin privilegiis communicent?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

10. n. 6. Azor. 1. part. lib. 5. c. 23. q. 2.
 Tambur. tom. 1. disput. 16. q. 5. n. 11.
 Petrus ab Angelis in specul. disp. 1. sect.
 2. num. 5. Henric. lib. 7. c. 22. n. 3. Syl-
 vester verb. privileg. q. 3. Suarez lib. 8. c.
 27. n. 7. Lezana verb. privileg. n. 9. &
 10. Coninch. p. 2. disp. 33. dub. 2. num.
 16. Layman. lib. 1. tract. 4. c. 23. n. 6.
 Bordon. tom. 2. resol. 32. num. 26. &
 resol. 52. num. 18. Moronius consil. 99.
 à n. 119. & alij.

PUNCTUM VII.

*De communicatione generali privilegio-
 rum, qua in omnibus sepe ordini-
 bus reperitur.*

In quo
 consistat
 commu-
 nicatio
 privile-
 giorum,
 explica-
 tur.

87. EFFICIENTIA communica-
 tionis privilegiorum in eo
 consistit, quod jus uni concessum per
 aliquod privilegium, alteri etiam
 concedatur, per novam communi-
 cationem, qua illud ipsum isti conce-
 ditur, vel certe per quandam exten-
 sionem talis privilegij; & sic idem fe-
 re est ac privilegium *ad instar*, de quo
 num. 39. loquuti sumus; seu ad imita-
 tionem prioris proportione servata.
 Et talis proportio in eo consistit, ut
 concessum uni Religioni, ad aliam
 Religionem extendatur; concessum
 uni Provinciæ, ad aliam; concessum
 Generalibus, aut Provincialibus
 unius Ordinis, Provincialibus aut
 Generalibus aliorum deferriat; con-
 cessum Capitulis, pro Capitulis; &
 concessum singularibus Religiosis,
 non ut singulares sunt, sed ut partes

communitatis, pro aliis singularibus
 alterius Religionis, vim habeat, ut
 concessum Prædicatoribus, & Con-
 fessoribus, Procuratoribus, &c. &
 concessum pro festivitibus unius
 Ordinis, pro alterius Ordinis festivi-
 tatibus respectivè concessum dica-
 tur; ut concessum Dominicis pro die
 Patroni, vel alterius Sancti illius Or-
 dinis, conveniat aliis Ordinibus pro
 die Patronorum, & sanctorum ta-
 lium Religionum. Unde verba in-
 dulti attentè consideranda sunt; tum
 ex parte Ejus cujus privilegium com-
 municatur, an perpetuum sit, an to-
 tale, an conditionatum? Tum ex par-
 te Ejus cui communicatur, an exten-
 datur ad concessa dumtaxat, an et-
 iam ad concedenda. Tum etiam ex
 parte modi, quo communicatur, an
 cum aliqua circumstantia, limitatio-
 ne, vel modo, quæ omnia sunt consi-
 deranda. Sed ut clarius procedamus
 in hac materia, eam in diversis §§. de-
 cidemus.

§. I.

*Qualiter omnes Religiones Mendicantes,
 & non Mendicantes sibi metipsis
 in privilegiis communicent?*

88. CUM Regulares, licet Ordi-
 num diversorum, sint per-
 sonæ Deo per vota essentialia conse-
 cratæ; æquissimum fuit, ut unum in
 Deo, & professione existentes, uni-
 rentur etiam in eisdem privilegiis, &
 gratis, ut sic uniti arctiori vinculo
 Sedi Apostolicæ, & inter se ad nomē
 Dei propagandum, & animarū salu-

*Æquissi-
 mum &
 rationi
 conforme est,
 quod
 Regula-
 res in pri-
 vilegiis
 commu-
 nicent.*

tem procurandam copularentur. Et ideo dixit Sixtus IV. In mari magno Augustinianorum: *Conveniebat, ut quos par labor, & paria merita conjungunt, paria conjungerent privilegia, & favores.* Quæ unio per privilegiorum suorum inter se communicationem procurata justa, rationabilis, & sancta habenda est proculdubio: Quam confirmat usus communicationis privilegiorum temporalium, quæ passim in Republicis reperitur; quandoquidem Reges peculiatia privilegia & exemptiones unius civitatis solent alteri communicare, ut sic animi ad sibi obsequia, & obedientiam præstandam conjungantur.

Omnes Religiones Mendicantes inter se in privilegiis communicant.

89. Omnes igitur Religiones Mendicantes ita in privilegiis ad amissum strictè communicant, tam concessis quam concedendis, ac si unicuique specialiter, & nominatim, singula, & omnia aliarum Religionum, essent Communicanti concessa; taliter, quod id quod potest Generale unius Ordinis, id ipsum possint Generales aliorum: & proportione servata dicendum est idem de Provincialibus, Prioribus, Vicariis, Prædicatoribus, Confessoribus, & alijs. Similiter privilegia concessa Ecclesiis, domibus, & Religiosis unius Ordinis, ut sunt partes illius, participant alia domus, Ecclesiæ, & Religiosi ejusdem, vel alterius Ordinis: & concessa pro festivitibus unius Ordinis, respectivè intelligantur festivitibus alterius convenire; sive sint indulgentiæ, sive aliquid simile. Assertio est certissima, & communissima inter Doctores, & constat ex

Bulla Julij II. die 7. Junij anno 1509. concessa Minoribus, & Prædicatoribus, quam referunt Passarel. in privileg. Ordin. Minor. fol. 99. & Rodriguez quest. Regul. tom. 1. quest. 55. art. 2. Aliam amplissimam Leonis X. refert Pater Donatus, tom. 1. tract. 2. quest. 4. & habetur in Bullario Dominicanor. fol. 185. Et respectu omnium Mendicantium inter se. Idem concessit idem Leo X. Constitutione *Dudum per nos.* Apud Confectum fol. 160. ut videre est apud Cherubinum in Bullario tom. 3. fol. 524. & est ordine 32. in Constitutionibus hujus Pontificis. (Atque ut alia prætermittamus, quæ qualibet ex Mendicantibus habet, quæ ex eorum compendiis constant, adjiciam concessionem Clementis VIII. specialiter pro nobis Carmelitis Excalceatis expeditam 5. Junii 1595. & habetur in nostro Bullario fol. 184. ubi inter alia verba sic dicit: *Necnon prædicta, & omnia videlicet privilegia, indulgentias, immunitates, exemptiones, indulgentias, & gratias, & alia quæcumque dicti, & aliorum Ordinum, etiam Mendicantium, Fratrum, Personarum, & bonis, etiam Confraternitatibus, & alijs pijs locis, vel alias quomodolibet præfatis Ordinibus, & Domibus, & eorum bonis concessa, & concedenda prædictis Fratrum Excalceatis Ordinis Beata Maria de Monte Carmeli, Domibus & eorum bonis eadem omnino, simili modo competere, verè, & propriè, ac si ipsis specialiter concessa essent, præsentibus, pro expressis, ac si de verbo ad verbum inferrentur, haberi volentes; decernimus, & statuimus, & si opus est eadem nunc concedimus, & impartimus.* Quæ omnia.

omnia, prius Nobis concesserat Clemens VII. in Bulla, quæ incipit : *Ex Clement. anno 1530. & pro toto ordine Sixtus IV. Bulla 37. & 38. in re adeo certa superfluum erit Authores recensere.*

Mendicantes cum non Mendicantibus ad invicem communicant privilegia.
 90. Afferendum est secundò, Religiones Mendicantes, non solum communicare in privilegiis concessis, & concedendis, cum Aliis Religionibus Mendicantibus; sed etiam cum aliis omnibus Religionibus, tam Monachalibus, quam non Monachalibus; ita ut omnia, & singula privilegia, indulgentiæ, gratiæ, exemptiones, indulgentiæ non Mendicantiũ, Monachorum, Congregationum, Confraternitatum, & aliorum piorum locorum, illis conveniant, non secus, ac si cuilibet Ordini Mendicanti omnia in specie, & nominatim concessa forent: & idem est de confirmationibus, innovationibus, &c. ut dicemus *cap. 3.* Hæc assertio est communissima, ut supervacaneum sit Authores, & privilegia id concedentia adducere. Videatur Rodriguez *quest. Regular. tom. 1. quest. 55. art. 8.* Miranda *tom. 2. quest. 46. art. 5.* Tambur. *tom. 1. disp. 17. quest. 1. num. 2.* Pellizzar. *tract. 8. cap. 1. num. 41.* Bruno Cassaing. *tom. 1. tract. 1. cap. 3. proposit. 2.* Petrus ab Angelis *disp. 2. sect. 1. n. 5.* § Idem dicendum est de Donatis, & Conversis, qui veri sunt Religiosi juxta dicta *tract. 15. c. 1. nu. 33.* Quod omnia, & singula privilegia participant sicut alii Religiosi. An Religiosi, Episcopi facti Sux Religionis privilegiis potiantur? diximus *ibi cap. 5. num. 43.* An Novitii?

cap. 5. num. 34. An Religiosi expulsi? *ibi ex eodem capite 5. §* Et è converso omnes aliæ Religionis non Mendicantes, sive Monachales, sive non Monachales, omnia privilegia Mendicantium eodem modo participant, & per consequens non Mendicantium, & piorum locorum, ac si essent Mendicantes, ut constat ex eorum privilegiis, quæ recenset Petrus ab Angelis *in specul. privileg. disp. 2. sect. 1. à num. 9. usque ad 39.* Bruno *tract. 1. cap. 3. proposit. 2.* Rodriguez *tom. 3. q. 10. art. 1.* Tambur. *num. 22.* Lezana *tom. 1. cap. 3. num. 17.* Miranda *tom. 2. quest. 46. art. 5.* Pellizz. *num. 41.* Ubi bene advertunt unanquamque Religionem debere attendere clausulas suæ Bullæ communicationis, ut juxta restrictionem, vel ampliationem illius operetur.

91. Afferendum est tertio: quòd Moniales tam Ordinum Mendicantium, quam non Mendicantium, in his in quibus sunt capaces, gaudent, & participant omnia privilegia concessa, & concedenda Fratribus sui Ordinis, & per consequens, quibuslibet aliis, ac si ipsis fuissent in specie concessa. Sicut è contra, ipsi Fratres communicant omnia privilegia, Monialibus Sui Ordinis concessa; & per consequens quibuslibet aliis, eodem modo: & hoc licet in privilegio Fratribus concessio dicatur ipsum impertiri; *Viru aut Masculis Religiosis,* ut notavit Pellizzarius *tract. 8. cap. 1. num. 72.* Quia in Bulla Leonis X. quam adducit Casarrubias verbo, *Communicatio Privilegiorum, num. 18.* absolute conceditur Monialibus

Moniales omnia privilegia Religionum communicant tam sui Ordinis quam aliorum.

Fratrum Minorum, ut possint uti omnibus, & singulis privilegiis, & indultis spiritualibus, & temporalibus per Sedem Apostolicam ipsis Fratribus quomodolibet concessis, & concedendis, perinde ac si ea ipsis Monialibus essent concessa. Quare licet ex vi privilegii concessi sub expressione, *ipsis Viris Fratribus, aut Masculis Religiosis*, Moniales non possent uti illius indultis, & favoribus: quia jam ex tenore verborum, ad Masculos Religiosos præcisè applicatur. Ex vi tamen aliorum privilegiorum, quibus ipsis conceditur generalis communicatio, in omnibus gratiis, & favoribus, quibusvis Ordinibus, & Congregationibus factis, illo frui poterunt: sicuti è contra eandem rationem, licet privilegium concedatur Monialibus sub nomine Mulierum, vel Fœminarum Religiosarum, hoc extenditur ad Religiosos, nisi materia oppositum exigat; non ex vi illius privilegii; sed ex vi privilegiorum communicationis, quâ omnia privilegia, & indulta cuiusque Congregationi, Ecclesie, vel Collegio concessa, ipsis communicantur. § Notat tamen Bordonius *tom. 1. resolut. 52. quest. 24.* Quod Moniales solum in favorabilibus gaudent privilegiis Religiosorum, non autem in odiosis: sicut Religiosi solum in favorabilibus participant privilegia Monialium, non verò in pœnalibus, & odiosis, quod commune est quibusvis, cum aliis communicantibus, ut *numero 107. dicemus.*

Monia- 92. Limitant aliqui præcedentem

conclusionem, ut intelligatur de Monialibus, Fratribus subjectis; non verò de Monialibus subditis, vel immediatè Pontifici, vel Episcopis. Sed talis limitatio minimè admittenda est, sed asserendum Moniales prædictis privilegiis gaudere, siue subjectæ sint Religioni, siue non; Quamvis ut bene dverrit Pellizzar. *num. 74.* Quando Religiosis conceditur aliquod privilegium, per Prælatos Regulares expediendum, vel dispensandi, vel absolvendi, tunc loquendo de Monialibus immediatè subjectis Episcopis, ab Episcopis possunt dispensari, vel absolvi; quia Episcopus in eis succedit loco Prælatorum Regularium. Probatur omnes Moniales, etiam non subjectas Prælati Ordinis, omnibus dicti Ordinis, & aliorum privilegiis, per communicationem gaudere; quia sic concessit Clemens VII. pro Monialibus S. Augustini. Bonifacius VIII. Nicolaus V. & Sixtus IV. pro Carmelitis, Sixtus IV. Sixtus V. Leo X. Gregorius XIII. Dominicis, & Franciscanis. Et ratio, quæ movet Pontifices ad concedendam talem communicationem privilegiorum, est quia eandem Regulam observant, eandem vitam Religiosam ducunt, eodem utuntur habitu, & sic quia sub eodem motivo vivendi, Deo famulantur, æquè currit in Monialibus Ordini subjectis, ac non subjectis ratio Communicationis: atque ita tenent Bordonius *tom. 1. resolut. 52. quest. 24.* Pellizzar. *tom. 2. tit. 8. cap. 1. num. 72. & 73.* Antonius à Spiritu sancto *tom. 1. tractat. 1. disput. 1. num. 109.* Petrus ab

Ab-

les etiam non sub-
jectæ
Religio-
sis, om-
nibus
Religio-
forum
privile-
giis fru-
untur.

Q
ol
co
di
Pr
ni
pr
d
et
ro
tu

Angelis in specul. privileg. disput. 2. sect. 1. à num. 6. Lezana tom. 5. in mari magno Carmelitarum, num. 385. Bruno tract. 1. cap. 3. propos. 3. Suarez de legibus, lib. 8. cap. 10. num. 7. Bassæus in floribus verb. privileg. cap. 5. num. 7. Quintanadveñas singular. quest. tom. 1. tract. 8. singular. 16. & 17. & tom. 2. tract. 2. singular. 14. num. 5. Palaus tom. 1. tract. 3. disp. 4. punct. 12. num. 1. Bonacina disp. 1. quest. 3. punct. 7. §. 2. n. 2. Tambur. tom. 2. disput. 17. quest. 1. & alii.

quædam
objeccio
contra
dicta
proponitur,
& præcedens doctrina
roboretur.

93. Nec refert si cum aliquibus oppositum sentientibus objicias: quod in aliquibus ex Bullis recensitis, similis clausula reperitur. *Moniales sub obedientia Ordinis Vestri*, & similia: ergo non loquuntur de Monialibus Pontifici, vel Episcopis subjectis. Sed hoc non obstat. Tum, quia prædictæ clausulæ, solum demonstrant proprium institutum Ordinis, seu Religionis sub qua profitentur, & vivunt, illisque gaudere privilegiis, quandiu vivunt sub tali Instituto, & Ordine, nec ab Eo recedunt. Hæc namque privilegia eis conceduntur propter Earum merita, circa Observantiam talis Ordinis, non ob subjectionem Prælati: exhibitam. Sicuti è contra Religiosi, Illarum gaudent privilegiis; tamen non subiciantur Illis. Tum etiam: quia plura dantur pro Eis privilegia, absque dictis clausulis; sed absolute Eis concedentia communicationem: ut est illud Julii III. pro Monialibus Dominicanis in Bulla communicationis privilegiorum Ordinum omnium, tam Mendicantium, quam non Mendicantium,

quam refert Pater Donatus tom. 2. tract. 7. quest. 5. Quid alii Pontifices, pro aliis Ordinibus præstitere, ut in Eorum Bullis reperitur: audi Paulum V. in Bulla incipiente; *Qua Regulares personas*. die 10. Octobris expedita anno 1606. ubi inter alia verba sic dicit: *Motu proprio, & de Apostolica potestatis plenitudine, ac certa scientia, harum serie declaramus tam in dicti Clementis, quam in aliis hujus Congregationis privilegiis comprehendere, & comprehensas Abbatissas, Priorissas, & alias quascumque Moniales, quæ gerunt, & in futurum gerent habitum dictæ Congregationis.* Ubi solum attendit Pontifex ad portationem Habitum, & professionem Instituti, ad concedenda dicta privilegia; non ad subjectionem istius, vel illius Prælati. Et ut omnis in hac parte tollatur scrupulus, audi Paulum V. in Bulla revocatoria omnium indulgentiarum pro Regularibus concessarum anno 1606. ubi loquendo de aliis, quæ de novo concedit, loco revocatarum, sic concludit: *Volumus autem, ut supradicta omnes indulgentia, & gratia Religiosis Regularibus, cujusvis Ordinis, tam Monastici, quam Mendicantis, dumtaxat us præfertur concessa, etiam omnibus Monialibus cujusvis Regula approbata, & intra claustra cum tribus votis solemnibus viventibus, & perpetuam clausuram conservantibus. tam Ordinarius locorum, quam etiam Regularibus cujuscumque Ordinis, Regula, & Instituti subjectis.*

94. Quid dictum est de Monialibus, asserendum est de aliis fœminis, (idem dicendum est de viris proportionè servata) subditis gubernatio-

Tertia-
riæ, &
Beatæ
exceptis

aliquibus gaudent omnibus privilegiis, quorum sunt capaces. tioni Mendicantium, quæ Mantellatæ, Beata, vel Tertiariæ dicuntur, si ve vivant in Congregatione (de quibus nemo dubitat) siue in particulari, habitum portantes Religionis, & votum castitatis, saltem conjugalis, emittentes; quæ gaudent omnibus privilegiis, & gratiis, quibus Mendicantes, in quantum capacitas earum permittit; & hoc ex multis privilegiis tam Minoribus, quàm aliis Ordinibus Mendicantium concessis, ut videre est apud Tambur. *tomo 2. disp. 17. quest. 1. propè finem*, Bassæus *verbo privileg. 5. num. 7.* Rodriguez *tomo 1. quest. 55. art. 13. 14 & 15. & tom. 3. quest. 73. art. 1.* Casarrubias *verbo Tertiarii, Fratres, & Sorores, num. 19. & verbo mulieres, num. 7.* Sorbo *in compend. verbo Tertiarii, nam. 25.* Pellizzar. *tom. 2. tract. 8. cap. 1. num. 70.* Miranda *tom. 1. quest. 36. art. 4. exceptis his, quæ à Concilio Lateranensi, ipsis fuerunt specialiter sublata, de quibus Casarrubias loco citato. § Cæterum Sæculares Confratres Cordæ, Corrigæ, Scapularis, &c. gaudent eisdem privilegiis quoad indulgentias, & remissionem peccatorum tantum, non autem in aliis, quæ possunt perturbare jurisdictionem Ordinarii, conformiter ad decreta Trident. *sess. 24. cap. 11. de reformatione.* Nec in aliis, ut recitatione officii divini in loco, & tempore, Missam celebrandi, & aliis hujusmodi. Rodriguez *tom. 1. quest. 55. art. 16.* Bruno Cassaing. *tom. 1. tract. 1. cap. 3. proposit. 3.**

Privilegiomm commu- 95. Generali dicta communicatione privilegiorum, non solum gaudent Religiones jam fundatæ, ita ut

gaudeant omnibus indultis concessis, & concedendis pro aliis Religionibus jam fundatis, sed extenditur ad participanda omnia privilegia concessa, vel concedenda Religionibus postea fundatis, vel fundandis: quamvis hoc non exprimat in generali illa communicatione: quia illa dispensatio circa privilegia concessa, & concedenda, est favor, & beneficium Principis, absque ulla restrictione concessum; quod latè est interpretandum. Unde sicut extenditur ad privilegia nondum concessa, sed futuri temporis concedenda Ordinibus jam institutis; sic extenditur ad concedenda pro qualibet Religione postea fundanda, vel instituenda. Bassæus *in floribus verb. privileg. c. 5. no. 14.* Petrus ab Angelis *disput. 2. sect. 2. num. 8.* Bruno *tract. 1. cap. 3. proposit. 6.* Lezana *tom. 1. c. 3. n. 7.* Joannes à Cruce *lib. 2. cap. 4. de communicatione privileg. conclus. 3.* Rodriguez *tom. 1. quest. 55. art. 7.*

96. Ex hac generali communicatione provenit, quòd privilegia per communicationem ita fiunt propria Religionis communicantis, ac si ipsi primo, & immediatè inspectæ essent concessa. Quia ex vi privilegii dantis communicationem, illa omnia communicanti in particulari de novo conferuntur, ut dicunt communiter Doctores: taliter quòd si privilegium pereat primæ Religionis recipientis, non ideo perit respectu ejus, cui communicatur, si tempore communicationis erat validum: ut de privilegio *ad instar*, quòd ab hoc in nihilo differt, suprâ dicebamus: quia privilegia

nicatio
extendi-
tur ad
ordines
non tan-
tùm fun-
datos,
sed et-
iam fun-
dandos

Virtus
magna
hujus
commu-
nicatio-
nis.

giam primæ Religionis concessum, factum fuit per communicationem, proprium communicantis, omnino independentem à priori Religione; ita ut quamvis à privilegio illius in impetrari, & fieri dependeret, non tamen in conservari: & sic contingere potest, ut in illa Religione, cui primò concessum est, pereat; & in alia, cui per communicationem convenit, vigorem habeat. Sanct. *ez. consil. lib. 6. cap. 9. dub. 9. num. 2.* Suarez *de legibus, lib. 8. cap. 16. num. 17.* Lezana *tom. 4. verb. privil. num. 24.* Petrus ab Angelis *num. 30. & 39.* Actioze *cap. 4. citat. conclus. 3.* Bordon. *tom. 2. q. 39 n. 26.* Pelliz. *tract. 8. cap. 1. num. 40. & 54.* Bruno *propof. 8.* Rodriguez *artic. 19.* Tambur. *tom. 2. disp. 1. quæst. 5. numer. 3.* Miranda *tom. 2. quæst. 46. art. 8. conclus. 2.* Fagundez *in Ecclesia præcept. lib. 3. c. 3. n. 12.* Antonius à Spiritu sancto *tract. 1. disp. 1. num. 34.*

Ita fit
 propriū
 commu-
 nicantis
 privile-
 gium, ut
 nomen
 suum in
 eo pone-
 reliceat.

97. Ex quo sequitur primò, ita fieri per communicationem propria privilegia ipsi communicanti; ut possit Religio communicans apponere nomen suum juxta ipsum privilegiū, vel transumptum, loco illius Religionis, cui concessum fuit: absque eo, quòd in hoc reperiat vitium falsitatis. Tum, quia ille dicitur falsarius, qui mutat veritatem cum dolo, *l. quid sit falsarius, ff. de falsariis.* Sed in nostro casu, non immutatur veritas: quia verissimum est illud privilegium esse suum; cum privilegia per communicationem, taliter fiant propria communicantis; ac si ipsi Religioni in particulari essent concessa: ergo, &c. Tum etiam, quia ad hoc

datur expressum privilegium à Julio II. Minimis concessum, Constitutione incipiente: *Dudum ad sacros Ordines 5. Kalend. Augusti, anno 1506.* & refertur à Confectio *pag. 118.* & Peyrinis *tom. 1. privileg. ad dictam Bullam Julii II. §. 35.* quæ habetur apud Cherubinam *tom. 2. Bullarii, Bulla 10. hujus Pontificis.* Idem concessi Clemens VI. die 21. Junii anno 1524. & refertur à N. Petro ab Angelis *in specul. disp. 2. sect. 2. num. 30.* Quæ omnia confirmavit, & innovavit Gregorius XV. septim. Idus Februarii anno 1621. Sic Bordon. *tom. 2. resolut. 52. num. 96.* Bruno *tract. 1. cap. 3. propof. 1.* Petrus ab Angelis *loc. cit.*

98. Sequitur secundò: quòd si aliquis Ordo per Pontificis sententiam, aliquod, vel aliqua privilegia, sibi immediaiè concessa amiserit, vel limitationem acceperit, vel etiam si tota illa Religio destruat, possunt communicantes, eodem modo ac antea utebantur, absque ulla limitatione, eis uti. Similiter si privilegium restringatur, vel revocetur, in Religione, cui per communicationem convenit, id non nocebit primæ Religioni, cui primo concessum est. Sic Authores citati *num. 96.* At verò aucto, vel extenso privilegio pro prima religione, cui concessum est, vel quoq; alia in particulari, non censetur auctum, vel extensum quoad omnes secundum aliquos Authores, nisi earum communicatio extendatur etiam ad privilegia concedenda: quia talis augmentatio, vel extensio est privilegium novum. Unde si in privilegio communicationis, non

Etiamsi
 pereat
 Ordo,
 cui da-
 tum fuit
 privile-
 gium; a-
 lia per
 commu-
 nicatio-
 nem il-
 lud par-
 ticipant.

exprimat Pontifex, ut extendatur ad concessa, & concedenda, non extenditur ad privilegia, vel extensiones eorum, quæ postea concedentur. Ita Bassæus *verb. privileg. num. 11*. Suarez *cap. 16. num. 8*. Hieronym. Rodriguez *resolut. 116. num. 55*. Palaus *tract. 3. disp. 4. punct. 2. §. 9. num. 1. in fine*. Cæterum si res attentè consideretur, etiamsi Religio solum haberet privilegium communicandi in concessis; extenderetur ad concedenda, & per consequens ad extensionem jam concessorum: nam Religio communicans in concessis privilegiis, omnia participat, quæ sunt aliis jam concessa. Sed plures sunt Religiones habentes privilegium communicationis, in concessis, & concedendis; ut cõcessit Leo X. Dominicanis, & Minoribus. Clemens VII. Carmelitis. Gregorius XIII. Cisterciensibus. Paulus V. Societati, & Alij Aliis, ut in earum Bullatis cernere licet: ergo de primo ad ultimum, Religio communicans cum aliis in concessis, quibus jam est concessum privilegium communicandi in concedendis; etiam communicat in concedendis. Sic Manuel Rodriguez *quæst. Regul. tom. 3. quæst. 10. art. 1*. Miranda *tom. 2. quæst. 46. art. 5*. Hynojosa *verb. communicatio privilegiorum*. quem refert, & sequitur Hieronymus Garcia *tract. 8. diff. 1. dub. 4. n. 3*.

99. Sequitur tertio: quòd per communicationem aliis convenit potissime, non est usus privilegii; sed jus utendi eo: quia privilegia Ordinum fiunt sic propria Ordinis, Cui communicantur, ac si Ipsi essent speciali-

ter concessa. Sed cum privilegium alicui specialiter conceditur; non tam usus, quàm jus utendi eo, impertitur: ergo, &c. Unde fit, quòd Religiones habentes privilegium communicationis, possunt uti privilegiis concessis alteri Religioni, quibus ipsa propter aliquam causam non utitur; quàmvis in aliquibus privilegiis ponatur clausula: *quatenus sunt in usu*: quia sensus est, quatenus habent valorem, quoad jus utendi; quia hoc ipso, quòd valida sunt privilegia quando communicantur; nihil aliud requiritur, ut Religio communicans habeat jus eis utendi; & de facto utatur independenter ab usu, vel non usu primæ Religionis. Bassæus *5. n. 11*. Tambur. *tom. 2. disp. 17. quæst. 5. num. 3*. Lezana *tom. 1. cap. 3. num. 17*. & *tom. 4. verb. privileg. num. 25*. Bruno, Rodriguez, Miranda, Joannes à Cruce, Bordon, Petrus ab Angelis *locis citatis*. § Sequitur quarto, quòd statim, ac privilegium concessum fuit primæ Religioni, potest alia Religio Communicans liberè uti illo, sive acceptetur à prima Religione, sive rejiciatur, sive adsit statutum Regulare, ut prius acceptentur privilegia in Capitulis, vel diffinitoriis, sive non: quia licet Religiosi hujus Religionis habentis tale statutum, eo uti non possint ante acceptationem Ordinis, modo in suis legibus assignato; Alii Alterius Religionis, quæ non habet tale statutum, eo libere uti poterunt: quia hæc sunt extrinseca respectu privilegii concessi: ideoque non debent præjudicare aliis Religionibus Communicantibus, modò

in

in illis, vel juxta suas leges, & statuta acceptetur. Vel si non adsit lex circa hoc particularis, modo dicto numer. 69. atque ita sentiunt Bordon. *resolut. § 2. num. 88.* Petrus ab Angelis *disp. 2. sect. 2. num. 40.* Maldeus *verb. privileg. num. 1 §.* Pellizzar. *tract. 8. cap. 1. num. 40.* Antonius à Spiritu sancto *tract. 1. disp. 1. num. 34.* Apud nos autem tale statutum reperitur, ut omnes Bullæ, litteræ, sive privilegia quæ quoquomodo ad Religionem spectant, Diffinitorio Generali proponantur, & ab eo debita executioni mandentur: ut habetur in constitutionibus nostris *3. part. cap. 3. numero 4.*

§. II.

Aliqua difficultates, circa istam generalem communicationem deciduntur.

Non communicantur in privilegiis, quæ statutis Religionū sunt contraria.

100. **C**irca dicta §. præcedenti, quas divisim resolvere libuit. Prima ergo difficultas est. An si privilegia alicui Religioni concessa, alterius Religionis statutis, legibus, aut modo vivendi adversentur, participentur per communicationem ab ista Religione; ita ut eis uti possint Religiosi, contra id, quod in suis legibus statutur? § Respondetur, omnino negativè. Quemadmodum privilegia Religiosis Militaribus concessa, ut nubere possint, ut testari, neutiquam aliis possunt convenire, nec privilegia laxiori concessa Religioni, alteri

strictiori possunt communicari. Ob idque in aliquibus privilegiis communicantibus talis clausula solet apponi: *Dummodo Regulari observantia non sint contraria.* Vel hæc: *Dummodo constitutionibus Ordinis non contradicant.* Et quando expref è non apponitur, tacitè subintelligitur: tum quia privilegia secundum quod opponuntur proprio Instituto, sunt odiosa: odia autem non communicantur, sed privilegia, ut numero sequenti dicemus. Tum etiam, quia Pontifices per sua privilegia intendunt Regularem observantiam fovere, non relaxationi semitam aperire, sed salutaria statuta augere, & conservare. Tum denique, quia aliàs, quod in favorem conceditur, in odium retorqueretur: quod nequit præsumi, tamquam irrationabile de Summo Pastore. Tābur, *tom. 1. disp. 17. quest. 6. num. 4.* Lezana *tom. 2. cap. 1. num. 56.* Portel. *in dubiis Regularibus, verb. communic. privileg. num. 8.* Bassæus *verb. privileg. §. num. 6. & verb. Relig. 2. n. 10.* Antonius à Spiritu sancto *tractat. 1. disput. 1. num. 41.* Palaus *tract. 3. puncto 2. disp. 4. § 9. numer. 2.* Pellizzar. *tract. 8. cap. 1. num. 45.* Petrus ab Angelis *disp. 2. sect. 2. num. 13.* Bordon. *tom. 2. resolut. § 2. num. 72.* Ex quo infertur, quod Patres Capucini, qui ex proprio Instituto, non possunt Confessiones Sæcularium excipere, non possunt uti privilegiis Regularibus Confessoribus concessis, circa absolutionem, & dispensationem Sæcularium: quia repugnant suo Instituto, & sic non intelliguntur communicata. Pellizzar. Bordon. & Petrus ab Ang. *loc. cit.*